

є остаточним. Зазначене стимулюватиме правоохоронні органи в стислі строки завершити досудове розслідування;

3) людина, яка відвідала слідчий ізолятор більш схильні до повторення правопорушень у майбутньому, а домашній арешт дозволить жити людині у звичній обстановці та не піддаватися впливу кримінальних авторитетів.

Новим є те, що при застосуванні домашнього арешту для його безумовного виконання можуть застосовуватись засоби електронного контролю. Їх сутність полягає у закріпленні на тілі особи пристрою, який даватиме змогу відслідковувати й фіксувати його місце знаходження.

Такий пристрій буде захищений від самостійного знімання, пошкодження або іншого втручання в його роботу з метою ухилення від контролю та сигналізувати про спроби вчинити такі дії.

Згідно положення «Про порядок застосування електронних засобів контролю» затвердженого наказом МВС України від 09.08.2012 № 696, метою застосування електронних засобів контролю (далі - ЕЗК) є забезпечення виконання зобов'язань, що покладаються на підозрюваного (обвинуваченого) ухвалою слідчого судді, суду про застосування запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, або у вигляді домашнього арешту. Згідно цього положення електронні засоби контролю - це електронний браслет, електронний моніторинг, мобільний контрольний пристрій, мобільний пульт моніторингу, персональний трекер, ретранслятор, сервер моніторингу, стаціонарний пульт моніторингу, стаціонарний контрольний пристрій. Людина яка носить ці засоби контролю, буде під наглядом стаціонарного контрольного пристрою - це комунікаційний пристрій, що забезпечує безперервний цілодобовий прийом і передачу даних від електронного браслета до сервера моніторингу та голосовий зв'язок підозрюваного або обвинуваченого з черговим пультом моніторингу уповноваженого підрозділу МВС України. Згідно з вищезазначеним більшість питань стосується ціни таких приладів, як відомо, в Україні такі технічні пристрої не виробляються. Зрештою не факт, що вони будуть сильно затребувані, адже є такі заходи контролю домашнього арешту, як раптові візити, дзвінки, які не настільки дорогі і набагато простіші.

Головна проблема зазначеного запобіжного заходу це фінансування даного проекту, бо, як відомо, в Україні не достатнє фінансування у всіх галузях і постає питання : чи буде це достатньо фінансуватися, чи буде достатньо цих приладів, чи є такі кваліфіковані кадри, що будуть моніторити постійно осіб під домашнім арештом.

Таким чином, домашній арешт - більш гуманний запобіжний захід в порівнянні з триманням під вартою, його запровадження є прогресивним для українського законодавства. Але чи не залишиться це на папері, як це буває з багатьма нормами нашого законодавства?

Міщенко Каріна Олександрівна

Студентка 3 курсу напряму підготовки «Правознавство»

Дніпропетровського університету ім. Альфреда Нобеля

Науковий керівник: Підченко Т.В

Старший викладач

ПОРУШЕННЯ ПРАВА НЕДОТОРКАНОСТІ ЖИТЛА

«В своїй хаті, має бути своя правда»

Т.Г.Шевченко

Новим Кримінально-процесуальним кодексом передбачено такий вид негласних слідчих (розшукових) дій, як обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи, тобто слідчий має право обстежити публічно недоступні місця, житло чи інше володіння особи шляхом таємного проникнення в них, в тому числі з використанням технічних засобів, з метою :

- 1) виявлення і фіксації слідів вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, речей і документів, що мають значення для їх досудового розслідування;
- 2) виготовлення копій чи зразків зазначених речей і документів;
- 3) виявлення та вилучення зразків для дослідження під час досудового розслідування тяжкого або особливо тяжкого злочину;
- 4) виявлення осіб, які розшукуються;
- 5) встановлення технічних засобів аудіо-, відеоконтролю особи.

Звичайно, кожного пересічного громадянина хвилює, те що до їхнього житла чи до іншого володіння особи, без достатніх на це підстав можуть проникнути та встановити аудіо -, відеоконтроль прихованої фіксації, без відома власника житлового приміщення. Ця ст.267 КПК України є прямим порушенням конституційних норм, паралельно в ст.30 Конституції України сказано – кожному гарантується право недоторканності житла. Допуск до житлового приміщення, проведення в них огляду чи обшуку дозволяється не інакше як за вмотивованим рішенням суду.

В Кримінально-процесуальному кодексі, вказані дещо інші вимоги. Згідно ч.3 ст.246 КПК України рішення про проведення негласних слідчих(розшукових) дій приймає слідчий, прокурор, а в інших випадках – слідчий суддя за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором. Отже, згідно прийнятими неконституційними правилами перемогла потужна бюрократична система.

Інтереси кожного громадянина нашої країни вже не враховуються, принцип Верховенства права в сучасному політичному житті вже не має значення. Як сказав один політолог, такі неконституційні норми призводять до абсурду, нам залишається тільки вішати на двері ст.30 Конституції України. Може тоді влада реагуватиме на такі колапси або призведе до встановлення в Україні поліцейського режиму. В Україні діє практика Європейського суду з 1997 року, але як не дивно, вона не застосовується. Хоча в ст.9 Конституції України є таке положення як чинність міжнародних договорів, які ратифіковані Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

В нашій державі не дотримуються конституційних вимог і тому існують декларативні положення, які не виконуються у зв'язку з постійною впевненістю безкарності. Для вирішення цього питання кожен громадянин, якому не байдужа своя доля і доля нашої Батьківщини, повинен боротися з таким політичним режимом. Поки кожен громадянин залишається байдужим до порушення своїх конституційних прав, важко буде вплинути на законодавчий процес України.

«Науковий керівник: Підченко Тетяна Володимирівна, старший викладач кафедри Права Дніпропетровського університету ім. Альфреда Нобеля»

Список використаної літератури:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінально-процесуального кодексу України». -Х.: Одіссей, 2012.-360 с.